

סמ:

עין משפט
נר מצוה

זחא ו מיי פ"א מהל' כל'ס
 הלכה ו ופ"ו מהל'
 טומאת מת אכל'ס:
 זחא ב ג מיי פ"כ מהל'
 טומאת מת הל' ד:
 זחא ד מיי פ"א מהלכות ממדיו
 וטעמיה הל' ז וסו ספק:
 זחא ה מיי פ"י מהלכות מ"א
 הלכה ה שוש"ע י"ד
 סימן רלג סעיף ה:
 זחא ו מיי פ"י מהלכות מעשר
 שני הלכה טו:
 זחא ז מיי פ"ה מהלכות כלאים
 הלכה ז טור ש"ס י"ד
 סימן רלז סעיף יח:

הגהות הב"ח

(א) גמ' מעשה וכלעו שני
אזים: (ב) שם צעי רבא
לענין מעשר:

שיטה מקובצת

[illegible][illegible][illegible]

דאמר ר' אבהו א"ר יוחנן ילדה
שסיבכה בזקנה ובה
פירות אפי' הוסיפו מאתים אסור.

[illegible]

רבי ישמעאל פרק שישי מנחות

כלי גללים: [א] כלי גללי בהמה: וכלעו שני ואזים שני סינקוס. והקיאוס דרך צית הרעי: ושהרו את הבשר. אלמא הו עיכול: שירדו כבעצים. עם המטר כששתו העצים באוקיינוס כלעו ספינה מליאה חטנין: [ב] רוס כיזבא בתלפא פרסי. שהיה קרקעו אורז ג' פרסאות

[illegible]

דאמדינהו

ר' שמואל בר נחמני אמר ר' יונתן בצל ישתלח
 פ' הוסיף במאתים אסור היא גופה קא מיבעיא
 להו לרבנן דביתר עיקר אזלינן לא שנו לקולא
 או דלמא ספוקי מספקא להו ולחומרא אמרינן
 קו (ב) בעי רבה לענין מעשר מאי היכי דמי כגון
 דאמדינתו

יצא בילה והכא דלכא פירות ומה שגדל אח"כ מוכח כאן שזה
 יצא לפי פספירות שבה של ערלה קן דלילו ייחור של זקנה
 וקנה אחרי נקט ילד דק שווי ייחור של זקנה שסביבה זקנה
 פסילו ייחור של זקנה מניין שמשל והרכיבו ייחור קרינה לי ובעל
 ידענא לענין מה בטל אם לא היה מפרש בזהדי לענין ערלה אבל
 מתי דקמי בני חור ממעריב הלחממה אחד בטולה ואחד המביך
 והם קאמר ר' יוחנן ילדה סביבה זקנה וטעמי דמתינתא
 ודקמי כגון דנטע קמייתא לסיג ולקורות וא"כ ילדה זקנה בטולה
 וילדה כל שני ערלה דקמייתא מקמי בתייתא בטולה כל בתייתא
 בטולה (גס זה ס) היכי דמי אלימא ילדה בילה תיפוק לי דבעי
 דלפני שני השניה ויבטולמי משמע דילדה סביבה זקנה מיירי
 וזו צנפיה זקנה דאס קודם קליטת שרשי בנך נתמחו לו זה
 ההם אמוראי וזה לשון הירושלמי בפ"ק דערלה רבי זעירא וזה
 לזקנה טהורה הילדה אמר רבי חנינא בר אבא מתינתא אמרה
 שש לומר שמה שרשה הילדה עד שלא נתמחו לזקנה אמר רבי
 עד שלא שמה שרשי רבי א' אומר שש רבי יוחנן ששין אמר רבי
 בעי לי א' גדולי היתר מעלין לא האסורו וא' לא ופשט רבי יתחקר
 ייחור מותר אמר ליה רבי רימיה שצק מר תרתי דלמר רבי
 דכל שנטעו בדרס דמוכח דלזלין בתר עיקר ולכי מייתי הכא
 וי' וא"ת המתנן מעביר ע"ן נקז בדרס אם הוסיף מאמץ הכא
 דרבינן בפרק כל שעה (פסחים דף סה) תביס המלמא וכתבי אסור
 מ' מלי קטעיה לא היה א"כ רבי יוחנן ר' יוחנן המלמא דווקא אמרי
 י יוחנן דבסמך קאמר ר' יוחנן ליטרא כלל שתיקנו חרשו מתעשר
 וי' ופשיט מקטייתא דר' יוחנן דילדה סביבה ללא אמו גידולין
 טלי עיקר ומשני דלמא לחומרא שאני וי"ל דהא דקאמר לחומרא
 היכא ללא היינו וריעמו דלמא אוליין בתר עיקר בני קולון צין
 גבי מנכס דאסוי דאס ישראל חשוד דהא השביעית מלמא' שביעית
 ואסוריה ע"י קרקע בטילתה ע"י קרקע ו' ור'ן לחלק בדבר מאיה
 ע"י קרקע ואפי' מעשר משמע ההם חדשי אסור ע"י קרקע אי לא
 תביס אסורו ע"י קרקע מדמדמי לה הכא לערלה וכלא הכרס:
 ליטרא

ליטרא

מסורת הש"ס

(א) כלים פ"י מ"א ע"ש שבת
ת. ע"ש, (ב) מעות כב;
(ג) ולקמן פה, (ד) צ"ל בר עדי
ויעשה, (ה) נדרים ס, (ו) נדרים ס
והוא מב, (ז) נדרים ס, (ח) צ"ל
זכא טפא וכן הוא בענין.
(י) ויחזקאל פה, (כ) צ"ל
ס"ב כהנ"ל, (כא) ואלו י"ב
ס"ח, (כב) נדרים שפמינו
שבת ת. חזא פשיי בקר חב
נדרים שבת ח: פ"י ש"ס ועי'
נדרים יומא ב. ד"ה כל הללס
תב פשיי בקר מפרס
ומנחות פרק רבי ישעשאל
ק"ל, (ע) וועי בהר"ש
נדרין דכחו טעם האון
להלן.

מוסף רש"י

[illegible]

דבינו גרשום

[illegible]